

DOMINGO 4 DA PASCUA CICLO A

PRIMEIRA Feit 2, 14a. 36-41

Deus constituino Señor e Cristo

PROCLAMACIÓN DA PALABRA RECOLLIDA NO LIBRO DOS FEITOS DOS APÓSTOLOS

O día de Pentecoste, Pedro, de pé cos Once, levantou a voz e dixo:

Saiba con certeza toda a casa de Israel que Deus fixo Señor e Mesías a este Xesús a quen vós crucificastes.

Ao sentiren isto, quedaron moi impresionados e dixéronlle a Pedro e aos outros apóstolos:

- Irmáns, que debemos facer?

Pedro respondeulles:

- Arrepentídevos e cambiade, que cada un de vós se faga bautizar no nome de Xesús para o perdón dos seus pecados, e recibiredes o don do Espírito Santo. Porque a promesa é para vós e máis para os vosos fillos e para todos os que están lonxe, tantos como queira chamar o Señor noso Deus.

Con moitas outras palabras testificaba e animábaos, dicindo:

- Salvádevos desta xeración ruín.

Os que recibiron a súa palabra foron bautizados: e ese mesmo día xuntáronselles arredor de tres mil almas.

SALMO RESP. Sal 22, 1-3a. 3b-4. 5. 6

R/ (1): O Señor é o meu pastor: nada me falta.

Ou: Aleluia

O Señor é o meu pastor: nada me falta.

Aos pastos verdecentes lévame a repousar,

lévame a beber ás augas tranquilas:

El repón as miñas forzas.

Guíame por vereas rectas,

por mor do seu nome.

Se tiver de pasar por vagoadas sombrizas,

ningún mal temería, pois ti vas comigo:

o teu bastón e o teu caxato son o meu sosego.

Ti pos para min a mesa,

á cara dos meus inimigos;

únxesme con perfume a cabeza,

e a miña copa reborda.

A túa bondade e o teu amor vanme seguindo
todos os días da vida.

Eu habitarei na casa do Señor

ao longo dos meus días.

SEGUNDA 1Pe 2, 20b-25

Convertésteos ao pastor das vosas almas

PROCLAMACIÓN DA PALABRA RECOLLIDA NA PRIMEIRA CARTA DE SAN PEDRO APÓSTOLO

Benqueridos irmáns e irmás:

Se vos portades ben e, mesmo así, aguantades sufrimentos, isto é precioso aos ollos de Deus.

De feito chamouvos Deus para isto,
porque tamén Cristo sufriu por vós,
deixándovos así un exemplo para que sigades os seus pasos.
El, que non fixo pecado,
nin engano se atopou na súa boca,
cando o aldraxaban, non devolvía aldraxes;
mentres sufría, non ameazaba,
senón que se puña nas mans do que xulga con xustiza.
No seu corpo, el ofrendou os nosos pecados sobre a cruz,
para que nós, mortos ao pecado, vivamos para a xustiza:
curáronnos as súas chagas.
Erades coma ovellas extraviadas,
pero agora volvésteos ao voso pegureiro e pastor.

ALELUIA Xn 10, 14

Eu son o bo pastor, di o Señor; coñezo ás miñas ovellas e elas coñécenme a min

DOMINGO 4 DA PASCUA CICLO A

EVANXEO Xn 10, 1-10

Eu son a porta das ovellas

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO XOÁN

Daquela dixo Xesús:

- Con toda verdade volo aseguro: o que non entra pola porta no curral das ovellas, senón que sobe por outra parte, é un ladrón e un bandido. En cambio, quen entra pola porta é o pastor das ovellas. A ese ábrelle o porteiro, e as ovellas escoitan a súa voz. Chama as súas polo nome e lévaas a fóra. Cando as dá sacado todas, vai diante delas e as ovellas ségueno, pois recoñecen a súa voz. Pero a un alleo non o seguirán, senón que fuxirán del, pois non coñecen a voz dos alleos.

Díxolles Xesús esta alegoría mais eles non coñeceron que era o que lles daba a entender. Entón díxolles de novo:

- Con toda verdade volo aseguro: eu son a porta das ovellas. Todos os que viñeron antes ca min eran ladróns e bandidos; pero as ovellas non os escoitaron. Eu son a porta; se alguén entra por min, salvarase: entrará e sairá e atopará pasto. O ladrón non entra senón para roubar, matar e estragar. Eu vin para que teñan vida e para que a teñan de abondo.